

ἢ εὐπετεῖν παιδεῦσαι τὴν νεότητα 216 σοφίη ἄθαμβος ἀξίη πᾶν-
 των 252.5-7 πόλις γὰρ εὖ ἀγομένη μεγίστη ὀρθωσίς ἐστι, καὶ
 ἐν τούτῳ πᾶν τὰ ἔνι, καὶ τούτου σωζομένου πᾶν τὰ σώζεται καὶ
 τούτου διαφθειρομένου τὰ πᾶν τὰ διαφθείρεται 278.4-8 δῆλον
 δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοισιν· πᾶν τὰ γὰρ ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύ-
 σιν ἐπωφελείης γε οὐδεμιᾶς εἴνεκα... ἢ μὲν φύσις τοιαύτη πᾶν-
 των ἐστὶν ὅσσα ψυχὴν ἔχει 296 γῆρας ὀλόκληρός ἐστι πῆρωσις·
 πᾶν τ' ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ Μητρόδωρος 2 πᾶν τὰ ἐστίν,
 ὃ ἂν τις νοήσαι. || (τὰ) πάντα. Ἡράκλειτος 64 τὰ δὲ πᾶν τὰ
 οἰακίζει Κεραυνός 90 πυρός τε ἀνταμοιβὴ τὰ πᾶν τὰ καὶ πῦρ
 ἀπάντων ὄκωσπερ χουσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χουσός. || πᾶν.
 Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα χοῖν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς
 πάντα περῶντα 9.3 πᾶν πλέον ἐστὶν ὁμοῦ φάεος καὶ νυκτός
 ἀφάντου ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρω μέτα μηδὲν Ἐμπεδοκλῆς
 35.10 οὐ γὰρ ἀμεμφέως τῶν πᾶν ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέροματα
 κύκλου, ἀλλὰ τὰ μὲν τ' ἐνέμιμνε μελέων τὰ δέ τ' ἐξεβεβήκει Ἀναξα-
 γόρας 6 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μοῖραί εἰσι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμι-
 κροῦ πλήθος, καὶ οὕτως ἂν εἶη ἐν παντὶ πάντα· οὐδὲ χωρὶς
 ἔστιν εἶναι, ἀλλὰ πάντα παντὸς μοῖραν μετέχει 11 ἐν παντὶ
 παντὸς μοῖρα ἔνεστι πλήν νοῦ, ἔστιν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἐνι
 12.1-5-10 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δὲ ἐστὶν
 ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος
 αὐτὸς ἐπ' ἑωυτοῦ ἐστὶν ... ἐν παντὶ γὰρ παντὸς μοῖρα
 ἔνεστιν ... καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει καὶ ἰσχύει
 μέγιστον Διογένης 5.4-5 αὐτὸ γὰρ μοι τοῦτο θεὸς δοκεῖ εἶναι καὶ
 ἐπὶ πᾶν ἀφίχθαι καὶ πάντα διατιθέναι καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι Δη-
 μόκριτος 102 καλὸν ἐν παντὶ τὸ ἴσον 258 κτείνειν χορὴ τὰ πη-
 μαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παντὸς· καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν
 εὐθυμίας (?) καὶ δίκης καὶ θάρσεος καὶ κτήσεως (?) ἐν παντὶ
 κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθέξει. || (τὸ) πᾶν· Ἐμπεδοκλῆς 13 οὐδέ
 τι τοῦ παντὸς κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν 14 τοῦ παντὸς
 δ' οὐδὲν κενεόν· πόθεν οὖν τί κ' ἐπέλθοι; 17.32 τοῦτο δ' ἐπαυξή-
 σειε τὸ πᾶν τί κε; 26.7 εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ πᾶν ὑπένερθε
 γένηται 39.3 ὀλίγον τοῦ παντὸς ἰδόντων Δημόκριτος 167 δῖνον
 ἀπὸ τοῦ παντὸς ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν 2 (συνών. ἅπας,
 ὅλος). Ὀλόκληρος/ὅλος, whole/all, Ξενοφάνης 6.3 τοῦ κλέος Ἐλ-

λάδα π ᾱ σ α ν ἐφίξεται Παρμενίδης 8.5-22-24-25-48-60 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ π ᾱ ν, ἔν, συνεχῆς ... οὐδὲ διαιρετόν ἐστιν, ἐπεὶ π ᾱ ν ἐστιν ὁμοῖον ... οὐδέ τι χειρότερον, π ᾱ ν δ' ἔμπλεόν ἐστιν ἐόντος. τῷ ξυνεχῆς π ᾱ ν ἐστιν ... ἐπεὶ π ᾱ ν ἐστιν ἄσυλον ... τὸν σοι ἐγὼ διάκοσμον εἰκότα π ᾱ ν τ α φατίζω Μέλισσος 2.8 ὅ τι μὴ π ᾱ ν ἔστι 7(1)-(2)-(4) οὕτως οὖν αἰδιόν ἐστι καὶ ἄπειρον καὶ ἔν καὶ ὅμοιον π ᾱ ν ... ὀλεῖται π ᾱ ν ἐν τῷ π α ν τ ῖ χρόνῳ ... οὐδὲ ἀλγεῖ· οὐ γὰρ ἂν π ᾱ ν εἴη ἀλγέον Ἐμπεδοκλῆς 3.9 ἀλλ' ἄγ' ἄθρει π ᾱ σ η παλάμη Ἄναξαγόρας 13 καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς, π ᾱ ν τοῦτο διεκρίθη Διογένης 6.18 αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι (sc. φλέβες) σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν, καὶ διὰ π α ν τ ὸ ς τοῦ μηροῦ τείνουσιν Δημόκριτος 159 εἰ τοῦ σώματος αὐτῇ δίκην λαχόντος, παρὰ π ᾱ ν τ α τὸν βίον ὧν ὠδύνηται (καὶ) κακῶς πέπονθεν, αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος δι(καστής), ἠδέως ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς. || **διὰ πασῶν**. Φιλόλαος 6.21 ἅ δὲ συλλαβὰ ἐπίτριτον, τὸ δὲ δι' ὀξειῶν ἡμιόλιον, τὸ διὰ π α σ ᾱ ν δὲ διπλόον.

πάσχειν (ἀντίθ. πράσσειν) **1.** Παθαίνω/ὕφισταμαι, suffer/be affected, Μέλισσος 7(2) εἰ γὰρ τι τούτων π ᾱ σ χ ο ι, οὐκ ἂν ἔτι ἐν εἴη Δημόκριτος 278.7 ὑπερδέδοικε, μέχρι σμισκρὰ ἦ, καὶ ἦν τι π ᾱ θ η, ἀνιᾶται **2.** Πάσχω/ὕποφέρω, suffer, Δημόκριτος 191.10-21 ἐννοούμενον ᾱ π ᾱ σ χ ο υ σ ι ... ἐνθυμεύμενον ᾱ π ᾱ σ χ ο υ σ ι ν. || **πάσχειν εὖ** (ἀντίθ. πάσχειν κακῶς). Εὐεργετοῦμαι, be benefitted, Δημόκριτος 248 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων· δύναται δέ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται π ᾱ σ χ ε ι ν ε ὖ. || **πάσχειν κακῶς** (ἀντίθ. πάσχειν εὖ) **1.** Κακοπαθαίνω, suffer hardship, Δημόκριτος 159 ὧν ὠδύνηται (καὶ) κ α κ ῶ ς π έ π ο ν θ ε ν **2.** Τιμωροῦμαι, be punished, Δημόκριτος 253 κίνδυνος κ α κ ῶ ς ἀκούειν καὶ δὴ καὶ π α θ ε ῖ ν τι 265 τὸν δὲ μὴ ἀποδιδόντα κ α κ ῶ ς ἀκούειν καὶ π ᾱ σ χ ε ι ν. Πρβλ. κακῶς ἀκούειν.

πατήρ (συνών. γενέτωρ). Πατέρας, father, Ἐμπεδοκλῆς 137.1-5 μορφήν δ' ἀλλάξαντα π α τ ῆ ρ φίλον υἱὸν αἰείρας σφάζει ἐπευχόμενος μέγα ρήπιος ... ὡς δ' αὐτῶς π α τ έ ρ' υἱὸς ἐλὼν καὶ μητέρα παῖδες θυμὸν ἀπορραΐσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσαν Δημόκριτος 208 π α τ ρ ὸ ς σωφροσύνη μέγιστον τέκνοις παράγγελμα.

